

F. t. Navnelov

strækkeligt for at tage et efternavn, at der ikke aktuelt er nogen bærere af navnet her i landet.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 147-149.

2.9.2.2. Bør der fortsat være krav om, at et nyt efternavn ikke må stride mod dansk sprogbrug?

Navnelovsudvalget har overvejet, om det fortsat bør kræves, at det ansøgte navn ikke må stride mod dansk sprogbrug.

Navnelovsudvalget har herved taget udgangspunkt i, at adgangen til at tage et nydannet navn bl.a. er vigtig i forbindelse med anvendelsen af udenlandsk navneskik her i landet, idet det herved bliver muligt at følge en sådan navneskik, hvis dette ikke strider mod hensynet til beskyttelsen af slægtsfølelsen hos andre navnebærere her i landet. Dette vil efter udvalgets opfattelse ofte ikke være tilfældet for navngivning efter fremmed navneskik.

En betingelse må efter udvalgets opfattelse imidlertid være, at navnet ikke har en så fremmedartet udformning, at det i realiteten er til hinder for kommunikationen om og med bæreren her i landet.

Det forhold, at praksis har udviklet sig i retning af i højere grad at tillade navne med engelsk, tysk, tyrkisk eller arabisk sprogtone, afspejler efter udvalgets opfattelse, at den større grad af brug af udenlandske navne og andre ord i samfundet i dag i forhold til tidligere gør, at kravet om, at navnet ikke må være i strid med dansk sprogbrug, ikke længere er egnet til formelt at være afgørende for, om det har en sådan karakter, at det hindrer kommunikation om og med bæreren af navnet her i landet.

Denne bestemmelse giver i praksis i visse tilfælde anledning til vanskeligheder for herboende personer, der har tilknytning til andre kulturer, og som ønsker et efternavn fra slægten uden at kunne dokumentere tilknytningen til navnet. Det samme gælder f.eks. i forhold til visse ikke-muslimske afrikanske navnetraditioner, hvorefter et barn navngives med udgangspunkt i en bestemt situation omkring dets fødsel, jf. pkt. 2.8.5.

Udvalget har på den baggrund fundet, at det fremover ikke bør være afgørende, om navnet strider mod dansk sprogbrug, men derimod om navnet har en sådan karakter, at det må antages at være til hinder for, at det kan tjene som efternavn her i landet.

Udvalget foreslår derfor, at bestemmelsen udformes således, at det alene skal være et krav, at navnet ikke er uegnet til at blive anvendt som efternavn her i landet. Herefter vil det afgørende ikke være, om navnet er i strid med dansk sprogbrug, hvis der i øvrigt er

tale om et navn, der har en sådan karakter, at det vil kunne fungere som efternavn her i landet.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 149-150.

2.9.2.3. Bør der fortsat efter navneloven kunne ske beskyttelse af firma- og kunstnernavne m.v.?

Navnelovsudvalget har overvejet, om reglerne om beskyttelse af firmanavne og pseudonymer m.v. i navneloven bør afskaffes.

Udvalget har ikke fundet grundlag for at foreslå en sådan ændring.

Udvalget har for det første fundet, at der ikke er tilstrækkelig tungtvejende grunde til at undlade at videreføre beskyttelsen for disse navne. Dette skyldes, at der efter udvalgets opfattelse kun vil blive tale om en mindre administrativ lettelse for statsamternes sagsbehandling i forbindelse med vurderingen af, om et nyt efternavn bør tillades. Udvalget har herved forudsat, at ordningen – som hidtil – vil blive indrettet således, at navnemyndighederne ved konsultation af en central liste eller lignende oversigt kan konstatere, om der er tale om et beskyttet navn.

For det andet synes der efter udvalgets opfattelse at være et reelt behov for fortsat beskyttelse af de nævnte firma- og kunstnernavne m.v. Beskyttelsen heraf efter navneloven er ikke sammenfaldende med beskyttelsen i virksomhedslovgivningen, markedsføringsloven og varemærkeloven, se betænkningen s. 150 ff. Det er bl.a. både efter lovgivningen om virksomhedsnavne, markedsføringsloven og varemærkeloven forudsat, at personer, der bærer et bestemt efternavn, som udgangspunkt vil kunne bruge dette i erhvervsmæssig sammenhæng, også selvom navnet i forvejen bruges erhvervsmæssigt af en anden. Udvalget finder derfor, at den gældende bestemmelse i § 7, stk. 2, således tillige indebærer en indirekte beskyttelse mod, at firmanavne, varemærker, kunstnernavne m.v., tages som personnavne af personer – der i sagens natur ikke har en slægtsmæssig tilknytning til navnet – og at de pågældende – inden for visse rammer – herefter kan etablere virksomhed m.v. i det pågældende navn.

En ophævelse af de gældende regler om beskyttelse af firma- og kunstnernavne m.v. vil betyde, at de selskaber m.v., der i dag har en beskyttet navneret efter § 7, stk. 2, vil miste deres eksisterende beskyttelse. Udvalget finder på den baggrund, at det fortsat bør være muligt ved anmeldelse til Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender (Familiestyrelsen) at beskytte navne, der udgør eller indgår i et firma, varemærke eller foreningsnavn, samt kunstnernavne og pseudonymer.